

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 569
van **MARTINE Taelman**
datum: 8 juni 2016

aan **JO VANDEURZEN**
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Jeugdcrisisnetwerk - Werking

In het Jaarverslag Integrale jeugdhulp 2015 zien we een toename van crisisjeugdhulp met 20% ten opzichte van 2014. Belangrijk is te weten wat er gebeurt met jongeren na de crisisjeugdhulpverlening en of jongeren meerdere keren gebruikmaken van de crisisjeugdhulpverlening.

In het jaarverslag lezen we dat bij een crisisnetwerk ook een aantal situaties wordt aangemeld waarop het netwerk geen aanbod kan doen. Een derde van de vragen waarvoor geen aanbod kan worden ingezet, blijken vragen waarvoor het crisisnetwerk geen geschikte partner kan zijn omdat zij niet over de juiste expertise beschikken. Het gaat over situaties die geslotenheid, psychiatrische expertise, drughulpverlening of ondersteuning aan moeders met kinderen vragen.

1. Op een eerdere vraag of de minister wist of jongeren meermaals worden aangemeld bij het jeugdcrisisnetwerk, werd gemeld dat dit niet wordt geregistreerd.
Is het volgens de minister niet wenselijk dit te registreren?
2. Welke conclusie trekt de minister uit de vaststelling dat een aantal vragen niet kan worden beantwoord omdat het netwerk niet beschikt over partners met de nodige expertise?
3. De vaststelling dat het antwoord voor sommige onbeantwoorbare vragen te maken heeft met psychiatrische expertise, drughulpverlening, ondersteuning aan moeders met kinderen, is verwonderlijk omdat we ter zake toch wel wat welzijns- en gezondheidsvoorzieningen hebben die zich daarmee bezighouden (de openbare psychiatrische ziekenhuizen van Rekem en Geel, de revalidatiecentra m.b.t. drugs die werden overgeheveld bij de zesde staatshervorming, de Centra voor Integrale Gezinszorg (CIG) of de Centra voor Kinderzorg en Gezinsondersteuning (CKG)).

In welke mate wordt onderzocht of het netwerk van de crisishulpverlening moet worden verruimd buiten de Vlaamse welzijns- of gezondheidsvoorzieningen of moeten deze voorzieningen hun expertise verruimen volgens de minister?

ANTWOORD

op vraag nr. 569 van 8 juni 2016

van **MARTINE Taelman**

1. Het registratieprogramma dat gebruikt wordt in de crisisnetwerken dateert uit de opstartperiode van het eerste decreet inzake integrale jeugdhulp. Op het ogenblik van ontwikkeling waren de mogelijkheden om gegevens veilig te registreren en bewaren via internet nog niet ontwikkeld zoals dat vandaag het geval is. Daarom werd bij aanvang van de crisisnetwerken gekozen voor een anonieme registratie. Intussen zijn de crisisnetwerken geëvolueerd en geprofessionaliseerd, maar ook de mogelijkheden om persoonlijke gegevens veilig te verwerken via een webtoepassing zijn gevoelig uitgebreid. Daarom wordt toegewerkt naar een integratie van de registratie van de crisisnetwerken in insisto, het informaticasysteem van de intersectorale toegangspoort, waar wel met identificatiegegevens kan gewerkt worden. Dit moet ons toelaten om zicht te krijgen op het aantal unieke minderjarigen waarvoor aangemeld wordt bij de crisisnetwerken, met die nuance dat een anoniem consult altijd mogelijk zal blijven.
2. Crisissituaties doen zich voor in alle levensdomeinen. Jeugdhulp richt zich specifiek op het samenleven van ouders en kinderen in een gezin, opvoeding van die kinderen en de problemen die daar kunnen ontstaan. Daarnaast zijn er nog vele levensdomeinen te bedenken die tot crisis kunnen leiden, maar waarvoor jeugdhulp geen oplossing kan bieden. We denken aan acute psychose, een gezondheidsproblematiek waarvoor onmiddellijk hulp moet worden geboden, thuisloosheid van ouders met kinderen, ... De crisisnetwerken werden opgericht met een specifieke opdracht, met name het voorkomen van langdurige jeugdhulp door het snel en krachtig inzetten op een crisissituatie zodat die situatie niet escaleert en aansleept. Naast de crisisnetwerken die tegemoet willen komen aan de nood aan jeugdhulpverlening in crisissituaties, bestaan er ook andere kanalen voor crisishulp in andere levensdomeinen. Zo zijn er spoeddiensten voor acute gezondheidsproblemen. Er zijn vluchthuizen voor moeders die slachtoffer zijn van geweld. Er zijn crisisopvangcentra voor volwassenen. Het leven van mensen laat zich evenwel niet opdelen in domeinen en de crisishulp die nodig is kan een pallet zijn van medische zorg, nood aan huisvesting, geestelijke gezondheidszorg en ondersteuning in de opvoeding van de kinderen.
3. Tussen al die mogelijkheden van crisishulp moeten goede verbanden zijn. Elke hulpverlener die met crisis te maken krijgt moet kennis hebben van de sociale kaart om mensen in een crisissituatie te kunnen verwijzen naar de plek waar zij de juiste hulp kunnen krijgen. Dat geldt ook voor de meldpunten. Waar nodig worden de samenwerkingsverbanden hechter gemaakt. Zo zullen tegen het einde van 2016 de crisisnetwerken ook een crisisaanbod van geestelijke gezondheidszorg vatten. Dit zal tegemoet komen aan een significant aantal vragen waarbij de crisisnetwerken worden aangesproken waarbij sprake is van (combinatie met) een psychiatrische problematiek.